

Galerijní noviny

Úvodem

Letošní zima je taková jaksi nedopečená. Sníh nás naladil těsně před Vánoci a od té doby jen prší a prší. No, nikdo nemůže říct, že je málo vody. Byla bych pro, aby tedy začalo jaro. Bez dešťů, bez bláta. A trochu sluníčka by také nikomu vůbec neuškodilo. Prospělo by to především naší náladě. To permanentní šedo je poněkud únavné. Můžeme už jen doufat, že se zima v poslední chvíli nezblázní a nebude nám chtít ukázat, jak silná může být.

Jaro si však můžeme trochu přivolat. Já už mám všude květiny. Živé i umělé, ve váze, v květináči. Všechny barvy kvítků, které jaro nabízí. Červené polštářky jsem vyměnila za zelené, a dokonce začínám prozkoumávat zatím schovaný jarní šatník. S tím samozřejmě souvisí i odlehčený jídelníček a tím myslím i naše menu. Rozhodně v něm najdete nějaké změny a novinky. K jaru se hodí méně slehačky a víc bylinek. Postupně naše menu trochu provětráme, vyklepeme zimní kalorie a naladíme se na jaro. Jednoduše bude trochu víc fresh. Ti z vás, kteří k nám chodíte pravidelně, budete nacházet novinky a na své si tak přijdou všichni. Jak zarpulí milovníci karamelové vafle a párečků, tak ti, kteří přijdou na lehkou svačinku. A jakmile sluníčko opravdu řádně vykoukne, začne i sezóna zmrzlin. Náš kolega Jirka, kterého všichni dobře znáte, je už natěšený a opět si přichystal nejedno zmrzlinové překvapení.

Jednoduše, máte se s nadcházejícím jarem nač těšit. A my se těšíme na vás. M.M.

Café Galerie Zelený Dům, dvoj-
číslo č.3-4/2024 – březen/duben,
vychází 5.3. 2024. Vydává Martina
Machalíčková, adresa: Újezd nad
Lesy, Třebětínská 591, 19016, IČO:
16166779, DIČ: CZ 7357020011, pří-
jem inzerce: galerie@cafegaleriezele-
nydum.cz, grafická úprava Barbora
Schiffmannová, tisk Betis spol. s r.o.,
Novosibírská 671, Újezd nad Lesy,
19016, náklad 4200 ks, uzávěrka
příštího čísla 15.4. 2024, MK ČR E
24061. Vydáváno bez dotací a finanč-
ních příspěvků. Náklady spojené s pří-
pravou, tiskem a distribucí jsou plně
hrazeny Café Galerie Zelený Dům.



otevírací doba

úterý až neděle otevřeno
od 9:00 do 19:00 hodin

kontakt

kavárna – 608 943 568

**rezervace na akce, rezerva-
ce míst, objednávky celých
dortů a většího množství
zákusků**

galerie – 774 555 258

**v případě zájmu o koupi
obrazu, či konzultace mě
neváhejte kontaktovat
v době otevíracích hodin**

najdete nás na

www.cafegaleriezelenydum.cz
galerie@cafegaleriezelenydum.cz
Fb: Café Galerie Zelený Dům
Instagram: Café Galerie Zelený
Dům

A je tady jaro!

Jaro je i přes své nestálé počasí dlouho očekávaným obdobím, na které se těší snad všichni. Březen odplaví Moranu, zimu, a přinese nové jaro. V polovině března začíná nový vegetační rok. Příroda ožívá, přilétají ptáci z teplých krajín a orají se pole. V některých kulturách začínal březnem nový rok.

Nový život se oslavuje v řadě jarních zvyků. Snaha podpořit úrodu, poděkovat za vzklíčené zrno i za narozená mláďata leží v srdci většiny jarních tradic. Březen nám také nabízí první divoké plody, zelené lístky kopřiv, bršlice, polníčku, ptačince a hlavičky sedmikrásek. Použijme je jako návrat ke kořenům a zároveň jako ozdobu a obohacení našeho jídelníčku. Žádný salát ze supermarketu nám tyto jarní poklady nenahradí. A my máme námět pro sebe i děti na jarní procházky. V neděli 31.3. oslavíme Boží hod velikonoční. Letos Velikonoce, největší křesťanské svátky, přichází velmi brzy. Jsou svátkem zrození, naděje a vzkříšení. A to jak pro věřící po celém světě, tak i pro nás ostatní. S Velikonočním pondělním tu máme 1. duben. Asi nejznámější den Velikonoc, díky všeobecně známým tradicím. K tomu však nesmíme zapomenout, že tento den nese ještě jedno úskalí a tím je Apríl. Jak v tento den někoho napálit zatím netuším, ale vypadá to na vydařenou taškařici. A kde se tento svátek vzal? První písemná zmínka u nás pochází z roku 1690 od Bartoloměje Chrystellia z Prahy. Již v těchto časech se obětmi nejrůznějších žertů stávali známí a příbuzní, kterým se posílaly nápady na nákupy neexistujících věcí jako například ohýbák na cihly, bublinka do vodozáhy a podobné.

Předpokládá se, že svátek mohl vzniknout jako reakce na změnu ročního období ze smutné zimy na veselější jaro plné života. Ačkoli o dubnovém, aprílovém, počasí si můžeme myslet své, rozveselit nás při náhodné sněhové vánici jen v lodičkách může jedna méně známá pranostika: „Když duben laškuje, bývá mnoho sena a obilí“. A to není špatné.

Víte, která je filipojakubská noc? No přeci ta ze 30. dubna na 1. května. Samozřejmě, že když se zmíním o pálení čarodějnic, vědí všichni. Tuto noc však můžeme znát i jako Valpružinu. Tak je nazývána v německy mluvících zemích a Skandinávii. A co galský Beltain?



Nebo židovský Lag ba-omer ve stejném období? Je zajímavé, že tak zdomácněný zvyk pálení čarodějnic není zmiňován v žádných staročeských pramenech. Nejspíš vznikl pod německým vlivem, přisvojili jsme si ho však natolik, že byl v polovině 19. století zakazován jako pověrečná praktika. Během komunistického režimu existovala snaha přejmenovat tyto ohně na „vatry míru“. Na mnoha místech Česka tak pálení čarodějnic téměř zaniklo.

**Nenechme si ujít žádný důvod k zába-
vě a udržování tradic, setkávání se a
k legraci. Je to jedna z nejdůležitěj-
ších věcí v našem životě. M.M.**

Výstava tři

***Ve středu 20.3. nás čeká zahájení
velmi zajímavé výstavy tří
výtvarníků. Jednoho již dobře
znáte, druzí dva u nás budou
vystavovat poprvé. A všichni tři se
dohromady potkali až při focení
na plakát. A vzájemně si sedli. Je
to velký bonus, protože když jsem
viděla jejich obrazy, hned mě toto
jejich spojení napadlo. Všechny
tři poji láska k malování, přírodě
a experimentování. Jan Severa,
Michal Blažek, Adam Řeháček.
Tři velcí sympatáci.***



Jana Severu představím jen krátce a jistě se na mě nebude zlobit, protože je v naší galerii, dá se říci, stálíci. Dvě samostatné výstavy jsou toho důkazem. Velmi dlouho pro něj bylo malování jen vedlejší občasnou zábavou. Většinu z nás přesně tak malování i zůstane. Jako občasná zábava. Jan měl to štěstí, že se k malování oklikou dostal a dnes se výtvarničtě v různých formách věnuje naplno. Lásku k přírodě, Polabí, Českému Ráji a impresionistům najdeme v různých obměnách ve všech jeho uměleckých obdobích. Jana Severu však nehledíme jen ve výstavních síních. Věnuje se ilustraci, komiksu, kresleným, turistickým mapám a také tvorbě obecních znaků a vlajek. Jeho práce jsou zastoupeny v řadě soukromých sbírek u nás i v zahraničí.

Michal Blažek je zakládajícím členem HURA kolektivu, dosud aktivního spolku výtvarných umělců, který se zformoval na oboru scénografie pražské SUPŠ. Po předčasně ukončeném studiu na DAMU zakotvil jako malíř a patinér ve filmovém průmyslu. Právě zde si osvojil různé další malířské techniky, triky a finesy. Ty se samozřejmě propisují do jeho volné tvorby.

Práce Michala Blažka se vyznačuje bohatou barevnou škálou s množstvím někdy nečekaných odstínů. Nerozpakuje se použít například neonové nebo další syntetické odstíny barev, metalické pigmenty, které výjevům na plátně dodávají dramatické osvětlení a hloubku.

Jeho skicáky jsou napěchované studiemi krajin, rostlin, pohledů na město, domácích zátiší a záznamů zvláštních i banálních situací či mezilidských vztahů.

Michal je malíř, umělec, jehož bohatý vnitřní svět se třpytí a září barvami. V jeho obrazech cítíme prostor krajiny. Zejména jde o krajinu příměstskou, prolínající se s aglomerací. Mnoho kreseb vzniká přímo v plenéru. Jeho obrazy jsou krajiny obydlené chatari, dělníky, houbaři i telefonisty, často v ironických a absurdních situacích. Při jejich činnosti je pozorují ptáci, hmyz, rostliny, houby nebo stromy a mírně se diví. Stejně tak jako Michal putuje a vnímá současnou krajinu, tu skutečnou i mentální, a pozoruje projevy naší civilizace. Ve svých obrazech pak „reálný“ svět glosuje a převádí prostřednictvím svého vidění do fantastických, zábavných, ale i znepokojivých souvislostí. Malíř Michal Blažek žije v Praze a tvoří ve svém barrandovském ateliéru.

Adam Řeháček se narodil v Benešově u Prahy a také jeho to k malování táhlo již od dětství. Pravdou je, že k malování to vzal opravdu velkou oklikou. Již jsme u nás měli malující právníky, architektky, velmistra japonských bojových umění, lékaře tu však budeme mít poprvé. Tedy, Adam Řeháček se naplno k malování vrátil po absolvování I. lékařské fakulty v Praze.

Hlavní technikou jeho tvorby je malba olejem na plátno. Často si pohrává s kombinací oleje a akrylu. Pro jeho obrazy je typická jakási lokální nedokončenost malby. Záměrná „nedokonanost“ formy



umocňuje dojem naturalnosti a surovosti a je součástí cílené exprese malby. Adam ve svých obrazech často propojuje člověka s přírodou, a to obzvláště se zvířecími motivy. Základ obrazů je vždy velmi realistický, hlavní motiv je pak mnohdy umístěn do nerealistického až abstraktního prostoru či světa. Pro jeho tvorbu je typická melancholická snová atmosféra často balancující na hranici reality a snových vizí. Od roku 2022 je Adam Řeháček členem uměleckého spolku Umbra – sdružení malířů. Jeho díla jsou zastoupena v četných soukromých sbírkách.

***Ve středu 20. března od 18:00 se
máte nač těšit. Nejen že se se všemi
výtvarníky osobně setkáte, ještě vám
k tomu všemu Adam Řeháček zahra-
je a zazpívá. Výstava „Obrazy tři“
je velmi současná, tak si nenechte
ujít její zahájení. Výstava se koná od
21.3. do 28.4. 2024. M.M.***

8.3. Mezinárodní den žen



***Tento svátek
má mnoho
z nás spojený
s minulým, ne
úplně oblíbeným režimem,
karafiáty, šátky a chlebičky.
Pravdou je, že díky tomu tento
den tak trochu opomíjíme.
Tento svátek však vznikl díky
stávce švadlen roku 1908 v New
Yorku. Cílem tohoto boje bylo
zlepšení pracovních podmínek,
získání volebního práva pro ženy,
rovnoprávnost, spravedlnost a
samozřejmě mír. Děkuje milé
švadlenky. Chlebičky u nás sice
nedostanete, ale ručně malované
originální šátky ano a místo
květiny speciální bonboniérku
z našich mini zákusků.
Tak pánové, 8. března. M.M.***

Naše novinky

Máte chuť na opravdu dobrou limonádu? A pořádně se napít jen tak z lahve? Limonáda Targa Florio názvem oslavuje odvahu a sílu závodníků na obdivuhodné legendární události, kterou tento závod před téměř stoletím dozajista byl. Tato jedinečná limonáda je vyrobená z citrusů ze sluncem zalité Sicílie. Vyzkoušejte citrón a pomeranč na počest hrdinů sicilských závodů Targa Florio. M.M.

Akce v Zeleném Domě

První dubnovou akcí je Burza gramodesek.

Pan Hrachovec si pro vás tentokrát připravil novou várku „nových starých“ desek, mezi roky 1967 – 90. Na své si přijdou jazzmani, fandové soulu, šansonu, rock'n rollu a klasického rocku. Vstupné se žádné neplatí, ale peněz si stejně přinese hodně. Budete je potřebovat na nákup své vlastní sbírky gramodesek.

Konat se bude v sobotu 6.4. od 11:00 do 15:00 hodin, opět v prostorách galerie.

Druhé dvě akce jsou určené milovníkům keramiky.

Měli byste rádi svůj vlastnoručně malovaný keramický hrníček, talířek, nebo vázu, ale myslíte, že vám to s keramikou nepůjde? Nevadí. Ve spolupráci s pražskou keramickou dílnou Kreativní zebra jsme pro vás připravili dva sobotní workshopy, při kterých budete mít možnost si namalovat právě svůj vysněný kousek keramiky. Nejedná se o žádné nedopečené kousky určené jen na poličku. Nádobí i glazury jsou určené k běžnému styku s potravinami. Cena se odvíjí od velikosti konkrétního kusu, který si vyberete. Cena pak zahrnuje veškeré použité barvy, ruční naglazování a výpal. Za dva týdny se můžete těšit na hotový výrobek, který bude k vyzvednutí u nás. Workshop je určený pro dospělé a děti od 10 let a není třeba žádná předchozí zkušenost.

Cena začíná na 450 Kč. Je třeba udělat rezervaci a zaplatit rezervační poplatek 100 Kč nejpozději tři dny předem.

1. termín – sobota 23.3. od 16:00 do 19:00 hodin
(hrnečky a talířky)

2. termín – sobota 20.4. od 16:00 do 19:00 hodin (misky a vázy)

Leo Joseph

Galerie začne být zajímavá ve chvíli, kdy za sebou má nějakou historii a jak malíři, tak kupci ji zařadí mezi první místa svého zájmu. A tam jsme se díky práci, solidnosti a pečlivému výběru umělců už před časem dostali. Ne každý může v Zeleném Domě vystavovat. Ráda své prostory nabídnu i začínajícím umělcům, ale vždy musím být přesvědčená o jejich kvalitách a musí zapadnout do stylu galerie.

Leo Joseph je americký malíř žijící v České republice již 22 let. Paradoxně je jeho nejoblíbenějším tématem právě česká a moravská krajina. Na svých obrazech pracuje v plenéru a následně v atelieru ve Vondráčkově továrně v Kostelci nad Černými Lesy. Kde bere inspiraci? „Je to jednoduché. Na svých procházkách se psy po polích a lesích, v blízkosti vesnic, kde bydlím“. Se svojí ženou milují italské Toskánsko a jak Leo říká, i my tu máme své moravské Toskánsko. A právě to ho pohltilo svou jedinečností.

Leo Joseph má za sebou mnoho výstav v USA i Česku. Věnuje se především olejomalbě na plátno, a to často v rozměrech, které bychom do galerie stěží dostali.



Vy budete mít již brzy možnost nahlédnout do tvorby tohoto malíře díky sérii „moravské Toskánsko“ na jeho několika unikátních menších plátnech. M.M.

Kam na výlet?

Vzhledem k tomu, že toto číslo vás bude provázet březem a dubnem, dá se při současném vývoji počasí předpokládat, že teplé dny jsou už za dveřmi. Takže se nemusíme obávat vycházky na okraj města. Tentokrát bych vás chtěl pozvat na severozápadní okraj Prahy, do Dolních Chaběr. Uprostřed zástavby dodnes mající nádech vesnice tu totiž stojí doslova architektonický poklad.

Zhruba uprostřed původního historického jádra vesnice, jehož dělicí osu tvoří potok posléze odtékající Drahanskou roklí



do Vltavy, stojí malá vyvýšenina. Její dominantou je malý, leč působivý areál, tvořený kostelíkem, zvonící a ohradní zdí. Kostel je zasvěcený Janu Křteli, celým názvem „Kostel Stětí sv. Jana křtitele“. Celý areál na vás doslova dýchne středověkou atmosférou. Po stavební stránce jde o jednoduchou obdélníkovou stavbu s půlkruhovou apsidou na východě. Stěny kostela postavené z opracovaných opukových kvádrů prozrazují klasickou románskou stavební techniku. Na první pohled milý, ale celkem běžný vesnický kostelík, jakých najdeme tucty. Celé místo ale působí na náhodného návštěvníka poněkud zvláštně, přímo vyzařuje středověkou atmosféru. Jako by skrývalo nějaké tajemství. A taky že skrývá. To velké tajemství se ovšem skrývalo po celá dlouhá staletí uvnitř stavby. Během archeologického výzkumu, který v letech 1973–1976 proběhl před plánovanou rekonstrukcí, byly nalezeny základy tří starších staveb. Na stejném místě tedy nestál jen nynější kostelík, v průběhu staletí postupně renovovaný, ale čtyři nezávislé stavby. Základy nejstaršího kostela tvořily dvě až tři řady drobných opukových kamenů, spojených nekvalitní písčitou maltou. Na koruně zdi se místy dochovaly zbytky spáleného dřeva. Nález uhlíků s největší pravděpodobností signalizuje existenci dřevěné konstrukce na kamenné podezdívce. Existence dřevěných raně středověkých svatyní, které většinou předcházely kamenným stavbám, je v poslední době českou historickou literaturou obecně přijímána, konkrétních nálezů je ale stále minimum. I proto je chaberský nález výjimečný.

Ani u další stavby, která dřevěný kostelík vystřídala, se nedochoval kompletní půdorys. Objevené zdivo bylo stavěno z lomového kamene tzv. klasovou technikou, kdy skládka šikmo kladených kamenů připomíná uložení zrn v obilném klasu. Spojováno bylo jílovitou hlínou. Druhý kostel měl obvyklou jednoduchou dispozici, kdy na loď vystavenou na podélném půdorysu se na východě připojovala půlkruhovitá či podkovovitá apsis. Podlaha kostela se

stejně jako u první stavby nedochovala. Podstatně lépe jsme informováni o podobě v pořadí třetího kostela. Touto třetí stavbou byla rotunda, jejíž základy byly na obou lících kvalitně vyzděny z větších kamenů. Objevený půdorys základů této třetí stavby lze definovat jako téměř pravidelný kruh. Z vlastních základů toho moc nezbylo, byly patrně rozebrány a použity při stavbě čtvrtého, dodnes stojícího kostela. Celková stavba ovšem na první pohled zaujme svou velikostí. Průměr lodi je odhadován na cca 13 metrů, což chaberskou rotundu řadí na druhé místo v žebříčku českých rotund, hned za svatovítskou rotundu na Pražském hradě. Převážná většina českých rotund za chaberskou rotundou o 3 až 5 metrů zaostává.

A tady přicházejí otázky. Kdy byly jednotlivé kostely vystavěny a hlavně, proč právě v Chabrech? Z uvedené situace nutně docházíme k závěru, že význam místa musel být v raném středověku výrazně větší než dnes. Snad hrála roli starobylá stezka vedoucí Drahanským údolím k vltavskému brodu a dál na Pražský hrad, směrem severním pak na Mělník a dál. Snad byl vlastníkem významný Přemyslovec, kdo ví. Možná to jednou někdo objeví. Před kostelem je lavička. Můžete tu posedět a představit si knížecí průvod, zvolna stoupající ke kostelu. Anebo samotnou kněžnu na bílém koni. V každém případě, ta vycházka za to stojí.

Příjemné dny vám přeje Zdeněk Zeman

Neobyčejná galerie

Milí přátelé, tentokrát učiním jistou výjimku, kterou mi jistě odpustíte, a v dnešním vydání nebudu psát o konkrétním umělci, ale spíše o jedné, v našich podmínkách naprosto výjimečné galerii a výstavách s ní spjatých. Proč je tak výjimečná? Její prostory jsou totiž součástí centrální budovy známé pojišťovací společnosti Kooperativa. Společnost Kooperativa nejen že provozuje vlastní galerii, ale v jejím vlastnictví je i rozsáhlá sbírka výtvarných děl, která jsou prostřednictvím tematických výstav pravidelně zpřístupňována veřejnosti.

Nová centrální budova této společnosti, kam se společnost roku 2012 přestěhovala, nabízí totiž i veřejně přístupná místa určená pro běžné návštěvníky jako jsou právě galerie nebo kavárna.

Mimochodem, budova sama získala na architektonické soutěži, konané v roce 2011 ve francouzském Cannes, prvenství mezi více než stovkou projektů jako nejlepší kancelářská budova světa. Galerie každoročně připravuje dvě tematické výstavy ze svých uměleckých sbírek i zápůjček jiných galerií a soukromých sbírek. Ke každé výstavě také připravuje doprovodnou akci v podobě komentovaných prohlídek, přednášek nebo besed.

Samotná sbírka pojišťovny Kooperativa vznikla začátkem 90. let s cílem sbírat a vystavovat díla českých umělců. Řada uměleckých děl právě v té době mizela v zahraničí a tomu se snažil jeden ze zakladatelů Kooperativy a velký milovník umění, Vladimír Mráz, zabránit. V současnosti představuje sbírka cenný soubor více jak 3 000 obrazů, kreseb, grafik, plastik i dalších uměleckých předmětů, který dokumentuje velikost a um našich předních umělců. Těžištěm sbírky je kolekce uměleckých děl 18., 19. a 20. století od nejvýznamnějších českých autorů. Zahnuje díla takových velikánů, jako byli Mikoláš Aleš, Josef Mánes, Antonín Chittussi, František Kaván, Antonín Slavíček, Ota Kar Kubín, Václav Rabas, Václav Špála, Joža Úprka, Max Švabinský, Emil Filla, Josef Čapek, Toyen, František Muzika, Jan Zrzavý a mnoho dalších malířů, grafiků nebo sochařů. V kolekci najdete několik skutečných skvostů. Jmenujme například Stromořadí a Modrou krajinu Václava Špály, Fillovo Zátíší nebo Muzikovo Torzo.

Co však dělá sbírku sbírkou, je zaujetí napříč styly a jmény. Podářilo se zde shromáždit unikátní soubor krajinomalb, portrétů, zátíší a abstraktních maleb napříč staletími a styly. Mezi nejznámějšími můžeme jmenovat Kupeckého portréty, Slavíckovy Kameničky, Verisovy Jižní ženy, Multrusovy Lodě v Libni, Procházkova Kuřáka dýmky, Čapkovu Nevěstku nebo Šimovy Kapky světla. Každoročně připravuje galerie ze svých uměleckých sbírek dvě tematické výstavy. Výběr témat je velmi široký, sahá od baroka až po současnost. Pravidelnou součástí každé výstavy jsou i zápůjčky jiných galerií a soukromých sbírek. Dalším počinem jsou doprovodné akce v podobě komentovaných prohlídek, přednášek nebo besed. Galerie dlouhodobě spolupracuje s uměleckým spolkem Mánes a jeho předsedou, akademickým malířem Ivanem Exnerem, předsedou spolku S. V. U. Mánes, který se stará nejen o sbírku jako takovou, ale také připravuje koncepce výstav. Pravidelné přednášky vede PhDr. Michael Zachař, historik umění a ředitel pražského pracoviště Národního památkového ústavu, autor mnoha publikací



o výtvarném umění, a sborníků k výstavám, které si v galerii můžete zakoupit. Posledním výraznou akcí této neobyčejné galerie byla výstava českého krajinářství, pod společným názvem „Mařákovci“. Výstava, kterou jistě mnoho z vás, pro které je výtvarné umění pravidelnou součástí života, v minulých měsících shlédlo, představila 124 kvalitních děl od 32 autorů, byla reprezentativní přehlídkou obrazů slavné krajinářské školy pod vedením profesora Julia Mařáka, pro jehož žáky se později vžil název „Mařákovci“. Jako obvykle byla představena díla ze sbírky Kooperativy, doplněná význačnými pracemi zapůjčenými Západočeskou galerií, Alšovou jihočeskou galerií, Galerii moderního umění v Roudnici nad Labem doprovázená díly ze soukromých sbírek.

Není běžným zvykem, aby společnosti zabývající se finančnictvím, kam Kooperativa bezesporu patří, konaly veřejně prospěšnou činnost. A aby tomu nebylo dost, je tato činnost vysoce chvalyhodná, neboť náklady spojené s celým provozem galerie jsou plně hrazeny společností Kooperativa, a pro veřejnost je tedy návštěva galerie bezplatná. Galerii také mohou navštívit skupiny dětí v rámci své školní výuky nebo výtvarných kroužků. Po dohodě mají možnost zdarma využít prostory galerie jako svoji tvůrčí pracovnu.

Přejme tedy této nestandardní galerii do budoucna mnoho dobrého a nám, milovníkům výtvarného umění více takových počínů.

Příjemné zážitky s uměním vám přeje Zdeněk Zeman

Naviděnou v kavárně – galerii